

Ο πόνος στη ζωή μας (Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Γεώργιος Καψάνης, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιανουαρίου 23, 2006

Είναι εύκολο κάποιος να φιλοσοφεί ή να θεολογεί για τον πόνο. Αλλά είναι δύσκολο να αντιμετωπίζει σωστά τον πόνο, όταν ο ίδιος περνά ένα δυνατό πόνο στην ζωή του. Θεωρώ πολύ τολμηρό να μιλά κανείς για τον πόνο, όταν ο ίδιος δεν πονά. Σκέπτομαι όλους τους αδελφούς μας απανταχού της γης, που πονούν σωματικά ή ψυχολογικά ή πνευματικά.

Σωματικά πονούν οι άνθρωποι από αρρώστιες, κακουχίες, πείνα. Ψυχολογικά πονούν από κατατρεγμούς, συκοφαντίες, έλλειψη αγάπης και μη ανταπόκριση στην προσφερόμενη σε άλλα προσφιλή πρόσωπα αγάπη, ανεκπλήρωτες επιθυμίες, ασθένειες και θανάτους προσφιλών ανθρώπων και άλλα αίτια. Πνευματικά πονούν όσοι αγαπούν τον Θεό και τον άνθρωπο και όμως βλέπουν ότι με τις αμαρτίες τους λυπούν τον Θεό και προσβάλλουν την εικόνα του Θεού, τον άνθρωπο.

Δεν εισήλθε ασφαλώς κατ' ευδοκία Θεού. Μπήκε κατά παραχώρηση Θεού, όταν ο άνθρωπος με την εγωιστική παρακοή του έχασε την Πηγή της Ζωής, τον Πλάστη του. Από την άπονο κατάσταση της Θείας Βασιλείας, βρέθηκε σε μία άλλη κατάσταση, στην οποία αφού δεν βασίλευε η αληθινή Ζωή, κυριαρχούσε μια ζωή φθαρμένη, συνυφασμένη με τον θάνατο, τα πάθη και την αμαρτία.

Σ' αυτήν την νέα κατάσταση, ο θάνατος και ο πόνος φαίνονταν να έχουν ένα θετικό νόημα, όπως άλλωστε και οι άλλοι δερμάτινοι χιτώνες με τους οποίους ο Θεός ένδυσε τους πρωτοπλάστους, όταν εκείνοι έφευγαν από τον Παράδεισο, για να τους παρηγορήσει στην εξορία τους. Ο θάνατος θέτει τέρμα στο κακό, που αλλιώς θα ήταν αθάνατο επί της γης.

Ο σωματικός πόνος ειδοποιεί για την ασθένεια, ώστε να υπάρχει η κατάλληλη θεραπεία. Οι ιατροί γνωρίζουν πόσο ευεργετικός είναι ο πόνος. Επίσης, όλων των ειδών οι πόνοι μας βοηθούν να λάβουμε αίσθηση της φθαρτότητάς μας και έτσι να γνωρίσουμε τα πεπερασμένα μας όρια γλιτώνοντας από κάθε μορφή αυτοθεοποιήσεως.

Ο πόνος μας βοηθά να αναθεωρήσουμε την πορεία της ζωής μας και να την επαναπροσανατολίσουμε στο σωστό κέντρο της, που είναι ο Τριαδικός Θεός.

Ο πόνος μας βοηθά να λαμπικάρουμε την αγάπη μας προς τον Θεό, ώστε να αγαπούμε τον Θεό όχι γιατί μας δίνει τα δώρα Του (όπως η υγεία, η οικογενειακή ευτυχία κλπ.), αλλά γι' Αυτόν τον Ίδιο.

Έτσι ο πολυάθλος Ιώβ, με τον τρόπο που αντιμετώπισε τις ασθένειες και τις άλλες αβάστακτες δοκιμασίες, απέδειξε ότι αγαπά τον Θεό για τον Θεό και όχι τον Θεό για τα δώρα Του. Αγαπούσε τον Θεό τόσο δυνατά, όταν βρισκόταν ριγμένος, πάνω στις κοπριές, γεμάτος πληγές και με σκοτωμένα τα δέκα παιδιά του τόσο δυνατά, όσο και όταν ευτυχούσε.

Ο πόνος μας βοηθά ακόμη να τοποθετηθούμε σωστά απέναντι στους συνανθρώπους μας, τους οποίους πολλές φορές όταν δεν πονάμε, τους καταφρονούμε, τους αδικούμε τους κάνουμε να πονούν με την εγωιστική μας στάση. Όταν η ηδονή με την οποία απομυζούμε τους συνανθρώπους μας γίνεται οδύνη, καταλαβαίνουμε ότι οι παράνομες ηδονές μας καταστρέφουν.

Πολλές φορές άνθρωποι που πόνεσαν δυνατά βρήκαν διά του πόνου το αληθινό τους πρόσωπο ξεπερνώντας τα προσωπεία, και γι' αυτό ευχαρίστησαν τον Θεό για το δώρο του πόνου, έστω και αν αυτό ήταν μια ανίατος και οδυνηρά ασθένεια.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Άλλοτε πάλι ο πόνος βοηθά και τους ωρίμους πνευματικά ανθρώπους να φθάσουν σε υψηλότερες μορφές πνευματικής τελειώσεως, να στηρίξουν και να παρηγορήσου πολλές ψυχές.

Ως παράδειγμα αναφέρω τον μακαριστό γέροντα Παΐσιο, που δέχθηκε την λεγόμενη "επάρατη" νόσο με χαρά, κάνοντας τον λογισμό ότι οι κοσμικοί που πάσχουν παρηγορούνται, όταν μαθαίνουν, ότι πάσχουν και οι μοναχοί. Έτσι η επάρατη νόσος έγινε για τον π. Παΐσιο ευλογημένη νόσος.

(Πηγή: 'ΕΚΦΡΑΣΗ' τευχ. 94)